

CBE 154-2017 beoordeling tentamencijfer

UITSPRAAK

in het geding tussen X, hierna ook te noemen appellante,

en

de examiner van het vak Dynamics Econometrics (EBB813A05), gegeven aan de faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de tentamenuitslag van het vak Dynamics Econometrics (EBB813A05).

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van het vak Dynamics Econometrics (EBB813A05), waarin aan appellante het cijfer 5 is toegekend voor het op van 5 juli 2017 afgelegde tentamen voor dit vak.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 9 oktober 2017 waarbij appellante is verschenen. Verweerder is niet ter zitting verschenen.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante maakt op 5 juli 2017 het tentamen Dynamics Econometrics, waarna aan haar het cijfer 5 is toegekend. Op 14 juli 2017 dient appellante via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het tentamencijfer. Er vindt geen schikkingsgesprek plaats, aangezien de examiner hiervan heeft afgezien. Verweerder dient op 4 september 2017 een verweerschrift in. Aansluitend heeft appellante besloten het beroep te handhaven.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante voert aan dat het tentamen niet bij de aangereikte leerstof aansloot. Daarnaast betoogt appellante dat de vragen op het tentamen onduidelijk zijn geformuleerd en daarnaast niet aansloten bij de geoefende manier van vraagstelling. Tot slot stelt appellante dat, door (sub)vragen te stellen die stapsgewijs beantwoord dienden te worden, er bepaalde doorrekenfouten mee zijn genomen in de beoordeling, waardoor dezelfde fouten appellante in feite meerdere malen zijn aangerekend. In andere woorden: als bijvoorbeeld het a.-deel van een vraag een foute berekening bevatte, werkte deze fout door in het b.-deel van de vraag, waardoor deze vraag nog maar een beperkt aantal punten op kon leveren. Deze manier van nakijken wijkt af van de manier waarop andere tentamens binnen de faculteit worden nagekeken. Appellante stelt dat zonder deze doorrekenfouten, het resultaat wel een voldoende was geweest. Tevens geeft appellante ter zitting aan dat er geen tweede beoordelaar van het tentamen is geweest.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd. In essentie geeft verweerder aan dat de stof en tentaminering van het vak corresponderen met de leerdoelen van het vak zoals omschreven op Ocasys. Het is volgens verweerder dan ook irrelevant dat het tentamen was gebaseerd op andere elementen, aangezien zowel het tentamen als het hertentamen waren gebaseerd op hetzelfde materiaal en correspondeerden met dezelfde leerdoelen, zoals die zijn omschreven in Ocasys. Dat bepaalde elementen meer worden benadrukt dan andere is volgens verweerder de beleidsvrijheid van de examiner.

Met betrekking tot de onduidelijke formulering en de discrepantie tussen de geoefende manier van vraagstelling en de vraagstelling op het tentamen betoogt verweerder het volgende. In het verweerschrift beschrijft verweerder verschillende voorbeelden (oefening 7 in opdracht II was gerelateerd aan vraag 2, en opdracht III was gerelateerd aan vraag 3) waarbij er een duidelijke

connectie was tussen de geofefende opdrachten en de vragen op het tentamen. Dat de betreffende oefeningen niet exact overeenkwamen met de vragen in het tentamen betekent volgens verweerder niet dat ze niet gerelateerd zijn of niet voldoen aan de leerdoelen van het vak zoals die in de cursusbeschrijving en de syllabus zijn gespecificeerd.

Verweerder kan zich aldus niet vinden in de stelling dat de vragen onduidelijk zijn geformuleerd.

Wat betreft de becijfering van het tentamen geeft verweerder aan dat de wijze van becijfering vooraf is vastgesteld om partijdigheid te voorkomen. Met betrekking tot het doorrekenen van bepaalde fouten betoogt verweerder dat bepaalde vragen in 'paren' kwamen. Dit betrof dus in feite niet twee verschillende vragen, maar één grote vraag met twee delen. Zodoende stonden deze vragen dus niet los van elkaar. Dit maakt ook dat verweerder van mening is dat het toekennen van de helft van het aantal punten voor bepaalde vragen die niet volledig juist zijn beantwoord, voldoende is. Met name voor vraag 2 was dit het geval. Ook stelt verweerder dat bepaalde vragen, zoals vraag 3 van het tentamen, niet volledig onderling afhankelijk waren: zo kon bijvoorbeeld vraag 3b onafhankelijk worden beantwoord van vraag 3a, en hetzelfde gold voor vraag 3c. Ook op dit punt is verweerder dus van mening dat terecht niet alle punten zijn toegedeeld aan appellante.

Tot slot geeft verweerder aan dat het maken van een uitzondering voor appellante in deze, het recht van onbevooroordeelde beoordeling van het examen van andere studenten zou schaden, omdat geen enkele andere student een speciale behandeling zou ontvangen met betrekking tot de becijfering van het hertentamen. Tevens zou een herevaluatie van het hertentamen van appellante uiteindelijk leiden tot een herbecijfering van alle gemaakte hertentamens, aangezien een nieuw wijze van becijfering benodigd zou zijn bij een herevaluatie van het hertentamen van appellante.

Verweerder verzoekt het College om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Appellante voert –samengevat- aan dat de leerstof niet adequaat aansloot bij de vraagstelling op het tentamen, dat de vragen op het tentamen te onduidelijk waren geformuleerd, en dat het doorrekenen van bepaalde fouten in het tentamen onterecht tot een onvoldoende heeft geleid. Gelet op het beroep en de toelichting ter zitting stelt het College vast dat er geen schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden, en dat er tevens geen collegiale extra toetsing of een tweede beoordelaar bij het tentamen van appellante is betrokken. Daarnaast stelt het College vast dat het gehanteerde doorreken-principe anders wordt gehanteerd dan bij andere vakken, aangezien bij andere vakken fouten niet worden doorgerekend, wat in dit geval klaarblijkelijk wel is gebeurd. Zodoende stelt het College dan ook vast dat, gelet op voornoemde omstandigheden, de beoordeling niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om binnen 14 dagen na dagtekening van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 20 november 2017 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dhr. drs. W.K.H. Slik en dhr. R. Koudenburg leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.